

היצד השני של ההיטל

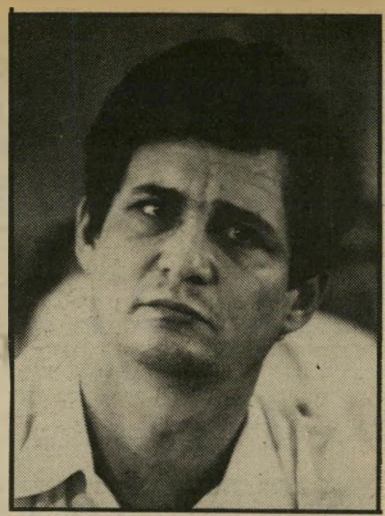
ההר הוליד עכבר? כמעט. ההיטל לא היה הר. אבל העכבר שברח מקרנות הגאמנות עבר בדרכו אצל הברוקרים הפרטיים לביקור נימוסין, ולאחר נגיסה שעט אל מנהלי התיקים, ושם חטף "ביס" בריא: 4 אחוזים מכל עסקה, כאשר ההוצאה אינה מוכרת לצורכי מס. השניניים של הרגע האחרון, בלחצם האדיר — כן אדיר — של הבנקים, נשא פרי. שר האוצר יורם ארידור ומנכ"ל משרדו עזרא סדן, בניגוד לדעתם של כמה פקידים, הכריעו לטובת הבנקים והטילו מס על האוצר. כן, על האוצר. עיקרי היטל הבורסה, אחרי שנוגו קובעים כי קרנות גאמנות לא ישלמו את ההיטל של 2% על מכירת ניירות-ערך, זאת כדי לאפשר לבנקים לווסת את מניותיהם ולהתחרות בצמודים שמנפיק האוצר ובנקי ישראל.

ההכנסה. ההערכה האופטימית ביותר מעריכה, כי ההכנסה הצפויה מההיטל תהיה השנה כ-2 מיליארד שקל. כמחציתו תהווה הוצאה לצורכי מס, ומכאן שההכנסה תיקטן ב-60%. הקטנת המחזור, או בלשון אחרת, הגדלת משך הזמן הממוצע של החזקה בניירות-הערך, תגדל, ועימו תקטן ההכנסה הצפויה. אבל העיקר, הגדלת כושר התחרות של המניות הבנקאיות בצמודים, תקטין את אפשרות יות גיוס ההון עלידי האוצר, או שמחר גיוס זה יגדל בהרבה.

ישב על ידי כבורסה כחור זרין שחושב ומצא, שאם באוצר היו יושבים חכמים, היו מטיקים מס מחזורי שחצו אחוז על כל עסקה קניה או מכירה, בלי לתת קונסצ'יות לבנקים, או לקרנות הגאמנות, או לעוסקים בניירות-ערך; כולם היו משלמים ורואים כחצי אחוז נוסף עמלה, שהברוקרים היו שמד חים לשלמה. היא לא היתה מפריע עה לאף אחד, והיתה מעשירה את קופת האוצר בשלושה או ארבעה מיליארדי שקלים.

עדיין צריך לברוח בזמן

ביום החמישי האחרון, אחרי הפסקת המיסחר לשלושה ימים, שאלו כולם איך "זה" ישפיע. גם ביום הראשון השבוע שאלו, אבל פחות. התמונה התחילה להתבהר. הכסף הצף ישנו, ובכמות גדולות. הוא צריך למצוא לו אפיק השקעה רווחי. אין כמו הבורסה. עם שני אחוזים פחות או שני אחוזים יותר, העסי קים צריכים להימשך. הרי לכם תחזית מעודכנת למה שקרה, ובהערת אנב:

שר האוצר ארידור קנייה לבנקים

אם זה לא יקרה, אני מוכן לא לאכול את הכובע שלי, אבל עליו, אבל להסביר מדוע זה לא קרה, כמו שעושים כל הפרשנים והמומחים, בהבדל אחד שהם לוקחים הרבה כסף.

הכל יחזור לקדמותו, אבל יותר לאט. מי שחושב שיותר טוב להשקיע בקרנות נאמנות, ינסה. מי שהיה רגיל למניות חופשיות, יחזור אליהן על שתיים או על ארבע, אבל יחזור. למה? זה כבר פסיכולוגיה, לא בורסה. למה רצים ללאס וגאס כשהפסד בטוח? אצלנו לפחות יש סיכוי טוב יותר; שיעלה עכשיו 2 אחוזים נוספים, או מה? אני מוכן להסייג תכנ ולומר שהתנודות במניות החופשיות תגדלנה. צריך לעשות שני אחוזים נוספים? לא?

מי שחושב שיפסיקו דהריץ מניות, טועה. ואם הוא מספר את זה לחבר שגו, אז הוא מטעה.

הנה, כדי לחזק את הטענות שלי, אציג לכם את רשימת המניות, לא כולן, שהתחילו או המשיכו להריץ אותן ביום הראשון. רפק אופציה 2, אולדן 0.1 ו-0.5 קיסריה, מ.ת.ת. אורדן, וכמובן אחת ב' ואתא ג' לפני הגמר, שפחו 1 עוד מעט. לודיה, מן נחשטן, תיא אלה רק כמה דוגמות. אני חוזר על עצמי: השיטה היא אינדיאנית — להיכנס, לעשות 10% ולברוח. כן, לברוח, אחרת תישארו עם מניות, והמריצים עם הכסף. ראו הוזהרתם.

מס על חדשות

נתגלה מס חדש. המצאה מקורית שזכויותיה, למרבה הפלא, שמורות לממלכת הודו. ניתן לחיקוי ללא תשלומים ותמלוגים. השימוש הבלעדי לממשלות בלבד, ללא תלות באופי המיסטר.

התובע הכללי של ממשלת הודו, שמי קום מושבו בניידלהי, בירת הודו, הגיש תביעה נגד משרדו של השבועון האמריקאי טיים בעיר זו. עילת התביעה: הימנעותו של משרד טיים לשלם מס על הכנסותיו בשל דיווחי החדשות שלו. טוענת ממשלת הודו, לפני בית-הדין, שהעליון: השבועון, באמצעות משרדו בניידלהי, מפיץ רווחים מהחומר על הודו המתפרסם בו ועל כן הוא חייב מס.

הרעיון נכונות מס מדיווחים עיי תנאים הוא חדש, ואם יעלה בידו התובע לשכנע את בית-הדין שיש בטיעונו, ייכנס מס זה להיסטוריה כהמצאה הודית מקורית. אנב, אם אומנם יימצא השבועון חייב, יהיה עליו לשלם יותר מ-100 אקף דולר מס, על דיווחיו משנת 1975 ועד היום.

הבנקים מרוויחים תמיד

קראתי בדו"ח האחרון של מבקר המדינה, איך סידרו את האוצר בצורה אלגנטית. על פי הסדרים שונים, היה על החשב הכללי להעביר לבנקים למשכנתות סכומים גדולים, מאות ולפי מיליונים של שקלים, בתאריכים מסויימים מדי שנה.

בתחילת יוני 1981 פנו שניים מהבנקים האפיתיקאים הגדולים לחשב הכללי, וביקשו ממנו להקדים את תשלום המיך דמה שאמורים היו לקבל ב-1 ביולי. החשב נענה והקדים בכמה שבועות את המידיקות. בסך 135 מיליון שקל. הסכומים הועברו ישירות לחשבון מס הכנסה. לטובת הבנקים, וכך יכלו ליהנות מהנחה של 25% שמס-הכנסה העניק למקדימים בתשלום המס.

כך נהנו הבנקים מהטבה נוספת, כסכום השווה להפרש שבין שיעור הריבית שבה חוייבו הכני קים על המיקרומות, ובין זה שהיו חייבים לשלם, אילו מימנו את תשלומי המס ממקורותיהם. נחמה, לא?

אונקיה, והוא עומד לשבור את מחסום ה-300 דולר.

הכסף ירד במשך שנתיים ל-10% מערכו, ואפשר לקנות אונקיות כסף ב-5 דולרים. מה יהיה? הדולר מושל בכיפה, וקרוב לוודאי שימשיך כך בעתיד הקרוב.

הכסף בזול, הרולר ביוקר

חייבים לומר כמה מילים על הדולר, על הזהב ועל הכסף. ובכן, שמתם לב, רגן חזר מוועידת-ורסאי, שעסקה בנושאי אים לכללים שהעיקו על המדינות הע"שיות. הוא חזר והדולר המשיך להרוך והגיע בימים-אלה לרמה הגבוהה ביותר זה 12 שנה. לעומת המטבעות האירופיים, הלירה הבריטית איבדה מערכה לעומת הדולר והגיעה לרמה הנמוכה ביותר מאז 1977. הדולר התחזק לעומת הפרנק הצרפתי והלירטה האיטלקית, בעיקבות הפיחות האחרון שלהם לפני שבועיים. הוא שאיר מאחור את הדולר הקנדי ב-20% ושיפר את מצבו לעומת הין היפאני ברמה הטובה ביותר מאז 1980, וסגר על המארק הגרמני והפרנק השווייצי ברמה הטובה ביותר מה תישעה חודשים.

הבנקים המרכזיים של יפן, גרמניה, שווייץ ובריטניה מוכרים כמיות גדולות של דולרים, כדי לשמור על המטבע הלאומי שלהן. יעזור? אולי.

ומה קרה לזהב? מחירו ביום השישי האחרון בבורסה של ניו יורק נפל והגיע ל-300 דולר ה'

פרות בגודל של פיל

המהפכה הגנטית שהמציאה את ילדי המבחנה, הגיעה אל הבקר. ליתר דיוק — לפרות.

ביוגנטיקאים, העוסקים בהנדסה גנטית של בקר, עשויים תוך כמה שנים להגיע להישג נדיר: יצירת "פרה עליונה". היעד של החוקרים האמריקאים הוא ליצור באמצעות "הנדסת-פרה" סוג חדש של פרה, שגודלה יהיה כפול משל היום, כגודלו של פיל מצוי. שתיתן תזונה של 22 אקף ליטר חלב לשנה. טכנולוגיות חדשות של הפרייה מלאכותית, שימור הנדסת עוברים, יאפשרו לגנטיקאים לייצר פרות חסינות למחלות, ממעטות באכילה, נותנות יותר חלב ובשר, וגדלות במהירות, כשהן מגיעות לפירקן תוך שישה חודשים.

כודקים, רק משום שקראו את ה' דברים בעיתון זה ומשום שהבאתי את העניין לתשומת-ליבו של ה' מישנה למנכ"ל הבורסה, שביקש שאמציא לו הוכחות. הפנית אר' תו למקום שבו מתוייקות ההוכ' חות.

חלב. המנכ"ל ו..הארץ

השד לניגוד אנטרסים בין חברת-חלב למנכ"לה. ובהמשכה, בני משפחת ליבוביץ מכרו מניות שקנו במחיר נמוך. כשסיימתי, הבינותי שגיליתי שיא חדש של חוצפה.

כל מה שכתוב בידיעה, הופיע כבר בגליון העולם הזה 2327 ב-7 באפריל 1982. וביתר פירוט הרחבה בליון 2328 ב-12 באפריל 1982. יש לי רק הערה אחת: כל אי-הדיוקים המופיעים בהארץ הם של החתום על ידיעה, והוא "קולגה" שהיום הוא בהארץ ולפני כן היה כתב בעיתון זה. טוב, אז אני לא רוצה להתפלא על אריה (אריק) לביא, "מביא" הידיעה, אבל לפחות אני יכול לבקש משוקן שישלח לי שכר-סופרים.

ועניין עצמו. בגוף הידיעה נמ' סר שהרשות לניירות-ערך בודקת את העניין וכו'. הם בודקים אם